

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15
261—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—264

Ἄμα τῇ παραλαβῇ τῆς συνδρομῆς, ἀποστέλλεται δωρεάν τοῖς Συνδρομηταῖς τῆς «Ἀθηναϊδος» χρωματισμένη εἰκὼν.

Ἐν προηγουμένῳ ἡμῶν ἄρθρῳ περιεγράψαμεν τὴν ἠθικὴν κατάστασιν τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ χριστιανισμοῦ. Εἰπομεν ἐκεῖ, ὅτι ἡ ἀνθρωπότης μετέβαιεν ἀπὸ τοῦ σημείου τῆς ἐξαχρειώσεως εἰς τὸ τῆς καταστροφῆς, καὶ ὅτι εἶχεν ἀνάγκην οὐ μόνον ἐξωτερικῆς ἀλλὰ καὶ ὑπερανθρώπου τινὸς συνδρομῆς καὶ τοιαύτην ἔδωκεν αὐτῇ ὁ χριστιανισμός. Διὰ τοῦ χριστιανισμοῦ δὲν ἐνόουμέν τὰ δόγματα ἐνὸς ἢ ἐτέρου κλάδου τῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας οὐδὲ τὴν πορείαν πολλῶν καλουμένων χριστιανῶν, ἀλλ' αὐτὰς τὰς βάσεις τοῦ χριστιανισμοῦ, ὡς ἀποκαλύπτεται ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γραφῇ, ἢ ἐφαρμογὴ τῶν ὁποίων καθιστᾷ χρήσιμον καὶ ἐντελὴ πάντα ἀσπαζόμενον αὐτάς.

Ὁ χριστιανισμὸς διδάσκει οὐχὶ κατὰ συμπέρασμα ὡς ἡ φιλοσοφία, ἀλλὰ θετικῶς καὶ ὡς ἔχων γνῶσιν τοῦ Θεοῦ ὑποδεικνύει δὲ αὐτὸν οὐχὶ ὡς φιλοσοφικὴν ἀρχὴν οὐδὲ ὡς ἐπιστημονικὴν ἀνάγκην, ἀλλ' ὡς πρὸς ὅσον λογικόν, ἐλεύθερον, αὐτῆς παρῆκτον, πάνσοφον, παντοδύναμον, πανάγαθον καὶ αἰώνιον προσελκύνον πρὸς ἑαυτὸ τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ ἀνθρώπου, τὸν ὅποιον ἔσωσεν ἐκ τῶν οἰκτρῶν συνεπειῶν τῆς πολυθείας καὶ τῆς εἰδωλολατρίας. Πρὸς δὲ ὑποδεικνύει ἡμῖν ὅτι καὶ ἡμεῖς δὲν εἰμεθα αὐτοφυῆ ὄντα, ἀλλὰ τέκνα τοῦ ἐνδόξου τουτοῦ καὶ παντοδυναμοῦ Θεοῦ. Ὅτι καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ὡς καὶ αὐτὸς ἐλεύθεροι, ὑπεύθυνοι καὶ ἀθάνατοι, ὅπερ ἀνύφοι ἡμεῖς εἰς τὴν ὑψηλὴν ἡμῶν πνευματικὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ εἰς τοιαύτην συναίσθησιν τῆς εὐγενούς ἡμῶν καταγωγῆς ὥστε νὰ περιφρονώμεν τὴν κακίαν μᾶλλον ἢ ν' ἀποφεύγωμεν αὐτὴν ἐκ φόβου.

Ὁ χριστιανισμὸς ὑπέδειξεν ἡμῖν ὅχι μόνον τὴν ὑ-

παρξίν τοῦ Θεοῦ τῆς Γραφῆς καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ καταγωγὴν ἡμῶν, ἀλλ' ἀπεκάλυψε συγχρόνως καὶ τὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ εἰς τὰς θείας αὐτοῦ ἐντολάς. Ὅτι δηλ. ὡς τέκνα τοιοῦτου Πατρὸς δεόν νὰ ζῶμεν ὡς ἀδελφοὶ σεβόμενοι τὰ δικαιώματα ἀλλήλων. Ὅθεν ἡ κατάργησις τῶν μονομαχιῶν καὶ θηριομαχιῶν, ἡ κατεύνασις τῆς ἀγριότητος καὶ ὠμότητος ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης, ὁ σεβασμὸς τῆς ζωῆς καὶ τιμῆς τοῦ αἰχμαλώτου, ἡ σύστασις διεθνούς ἐταιρίας τοῦ «Ἐρυθροῦ Σταυροῦ», ἡς τὰ μέλη δύνανται νὰ συνδράμωσι τὰ πάσχοντα μέλη ἀμφοτέρων τῶν διαμαχομένων μερῶν. Ὁ χριστιανισμὸς κατέστησε τὴν χειραφέτησιν τῶν δούλων ἀνάγκην καὶ τὴν σωματεμπορείαν διεθνῆς ἐγκλημα. Ἦδὴ δὲ ἐστεμμέναι κεφαλαὶ ὑπὸ τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ βασιλέως τοῦ Βελγίου ἱδρυσαν σύλλογον, σκοπὸς τοῦ ὁποίου εἶναι νὰ στρώσωσι τὴν Ἀφρικὴν διὰ λεωφόρων διερχόμενοι δι' αὐτῆς τῆς καρδίας αὐτῆς, νὰ συστήσωσι σταθμοὺς ἐμπορικοὺς καὶ βιομηχανικοὺς συνδεδεμένους διὰ τοῦ ηλεκτρικοῦ σύρματος μετ' ἀλλήλων καὶ μετὰ τῆς Εὐρώπης καὶ τέλος νὰ ἐκχριστιανίσωσι τοὺς ἀγρίους Ἀφρικανούς πρὸς ριζικὴν καταστροφὴν τῆς δουλείας. Εἰς τῶν ἡγεμόνων τῆς Κεντρικῆς Ἀφρικῆς ἡσπασθη ἡδὴ τὸν χριστιανισμὸν, ἐκήρυξε τὴν Κυριακὴν ὡς ἡμέραν ἀγίαν καὶ ἐκήρυξε τὴν δουλείαν ὡς ἐγκλημα.

Ὁ χριστιανισμὸς ἐπανήγαγε τὴν ἰερότητα τοῦ γάμου καὶ τῆς οἰκογενείας, καταργήσας τὴν πολυγαμίαν καὶ ἀποκηρύξας τὸν παρά φύσιν ἔρωτα ὡς ἐγκλημα, κατέστησε δὲ τὴν οἰκίαν τοῦ πολίτου σεβαστὴν καὶ τὸ ἀσυλον ἀπαραβίαστον. Ἀνύψωσε τὴν ἐργατικὴν τάξιν, τὴν ἐντιμὸν καὶ ἰσχυρὰν, τὸ θεμέλιον καὶ τὸ ἠθικόμετρον πάσης κοινωνίας, ἐκ τῶν σπλάγγχων τῆς ὁποίας ἐξῆλθον οἱ εὐεργέται τῆς γῆς καὶ οἱ εὐσεβεῖς ἡγέται τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος, οἱ ἱδρυταὶ τῶν φιλανθρωπικῶν καὶ θρησκευτικῶν καταστημάτων τῶν Νοσοκομείων, Πτωχοκομείων, Ὀρφανοτροφείων, Φρενοκομείων κ.λ., τῶν ἱεραποστολικῶν καὶ Βιβλικῶν

εταιριῶν, ἐξῆς καὶ αὐτοὶ ἄποστολοι, καὶ καὶ αὐτὸς ὁ Σωτὴρ. Ἐτίμησεν ἐπίσης τὴν γυναῖκα, ἥτις παρὰ τοῖς ἀρχαῖοις ἠλεῖτο ὡς ἀπράγμα, καὶ τὸ πάλιν ὡς «παννυκτίον», ἀψύφωσεν αὐτὴν εἰς τὴν θέσιν τῶν προσώπων καὶ κατέστησεν αὐτὴν σεβάστην σύζυγον, ἀγαπητὴν ἀδελφὴν καὶ σεβάσμιον μητέρα, ἥς ἡ εὐχὴ περιφρουρεῖ ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς ἀγγελος κατὰ παντὸς πειρασμοῦ. Ἐδωκεν ἡμῖν τοὺς Χρυσοστόμους, τοὺς Ἀρτουστίνους καὶ τοὺς λοιποὺς μεγάλους ἄνδρας, οἵτινες, κατὰ διακεκομμένον Ἄγγλον συγγραφέα, ἐν γένει εἶχον εὐσεβεῖς μητέρας.

Ἐδωρήσατο ἡμῖν ὁ χριστιανισμὸς ἐλευθερίαν βασιζομένην ὄχι εἰς τὴν βούλησιν ἑνὸς ἢ καὶ πλείονων ἀνθρώπων, ἀλλ' εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν δικαίων νόμων, ἀντικατέστησε τὴν φιλαυτίαν διὰ τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ τὸ συμφέρον διὰ τῆς ἀγάπης καὶ ἀνύψωσε τὴν ἀρετὴν ἐκ τῶν κατὰ τὸ φαινόμενον ἀγαθῶν πράξεων εἰς αὐτὰ τὰ ἐλατήρια τῆς καρδίας τοῦ ἀνθρώπου.

Τέλος ὑπέδειξεν ἡμῖν, ὅτι τὸ μέγιστον ἀγαθὸν δὲν εἶναι ὁ πατριωτισμὸς, ἀλλ' ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ, οὐδὲ ἡ ἀμιλλα τὸ μέγιστον ἐλατήριον, ἀλλ' ἡ ἀγάπη· διὸ καὶ ἡ στρατιὰ τῶν ἀγγέλων εὐηγγελίστατο τὴν γέννησιν τοῦ ἰδρυτοῦ τοῦ χριστιανισμοῦ ψάλλουσα «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία». Ὁ χριστιανισμὸς ἀποβλέπει εἰς τὴν ἀνύψωσιν οὐχὶ μιᾶς φυλῆς ἢ μιᾶς γενεᾶς, ἀλλ' ἀπάσης τῆς ἀνθρωπότητος ἀπανταχοῦ καὶ πάντοτε· εἶναι καθολικὸς καὶ ἀποβλέπει εἰς ὅλην τὴν ὑφήλιον. Ἐπιδαφιλεύει τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ τοῖς πᾶσιν, ὥστε τὰς ἐλευθερίας, τὰ πρόνομια, τὸν πολιτισμὸν καὶ ἅπαντα τὰ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ἀγαθὰ χρεωστοῦμεν εἰς τὸν χριστιανισμὸν, τὴν θρησκείαν ἐκείνην, ἣν ὁ Θεὸς ἀπεκάλυψε πρὸς δόξαν αὐτοῦ καὶ διὰ τὴν σωτηρίαν πάντων ἡμῶν.

Ο ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΟΣ

[Συνέχεια καὶ τέλος].

29. Ὅτι κινεῖται καὶ ὅτι μένει ἀκίνητον ἐκ τοῦ κινήτου καὶ τοῦ ἀκινήτου, ὁ χρόνος ἐγγίζει δι' αὐτὸ ἀπειλητικὸς καὶ τρομερὸς.

30. Ὅφειλεις νὰ κατασκευάσης πλοῖον δυνατόν, στερεόν, καλῶς συνηρῶσμένον μετὰ δεσμῶν (α)· ἐκεῖ πρέπει νὰ ἐπιβῆς μετὰ τῶν ἐπτὰ σοφῶν (Richis) (β), ὡ ἀγιώτατε!

31. Καὶ θὰ κομίσῃς ἐπίσης ἐπὶ τοῦ πλοίου τούτου ὅλα τὰ σπέρματα (γ) ὡς ἀλλοτὲ ἐδηλώθησαν ὑπὸ τῶν δις γεννηθέντων ἀνθρώπων τῶν Βραχμάνων (δ), ὅπως διατηρηθῶσιν ἐκεῖ ἐπὶ πόλιν.

(α) «Ποίησον οὖν σεαυτῷ κιβωτὸν ἐκ ξύλων τετραγώνων.» (Γεν. 5', 44).

(β) «Ἐπέλευσε δὲ εἰς τὴν κιβωτὸν σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ ἡ γυνὴ σου καὶ αἱ γυναῖκες τῶν θίων μετὰ σοῦ.» (αὐτόθ. 18.) οἱ πάντες ἦσαν ἐπτά μετὰ τοῦ Νῶε.

(γ) «Σὺ δὲ λήψεαι σεαυτὴν ἀπὸ πάντων τῶν βρωμάτων, καὶ ἐδεσθε καὶ σναίξετε πρὸς σεαυτὸν.» (αὐτόθ. 21).

(δ) Αἱ παρ' Ἰνδοῖς τρεῖς τάξεις, οἱ Βραχμᾶνες, οἱ Ξα-

32. Καὶ ὢν ἐπὶ τοῦ πλοίου τούτου, μὲ ἴδης ἐρχόμενον πρὸς σὲ, ὃ προσφιλέστατος τῶν θίων! Ὅφειλεις εἰς σὲ ἔχων κέρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἐξ οὗ δὲ με ἀναγνώριστῃς!

33. Ἴδου ὅτι ὀφείλεις νὰ πράξῃς χάρις ἀναχωρῶν. Τὰ μεγάλα ὕδατα δὲν δύναται νὰ ὑψωθῶσι χωρὶς ἐμοῦ.

34. Ἀλλὰ μὴ θέσης ἐν ἀμφιβολίᾳ τοὺς λόγους μου, ὃ ὕψιστε! Ὅφειλεις ὡς με διατάξας, ἀπεκρίνατο ὁ Μανουὶς εἰς τὸν ἰχθύν.

35. Ἀπῆλθεν ἐκάτερος πρὸς τὸ μέρος, πρὸς ὃ ἤρσκειν αὐτῷ, ἀφοῦ ἀπεχαιρέτισαν ἀλλήλους. Ἐπειτα ὁ Μανουὶς, ὡς μέγα βασιλεῦς, ὡς διατάχθη ὑπὸ τοῦ ἰχθύος,

36. Συνγαγὼν πᾶν σπέρμα μεθ' ἐαυτοῦ ἤρξατο νὰ πλέῃ ἐπὶ τοῦ Ὠκεανοῦ τρομερῶς ὑψωθέντος, ἐντὸς ὠραίου πλοίου (α), ὃ δαμαστὰ τῶν πολεμίων!

37. Καὶ ὁ Μανουὶς ἐνεθυμήθη τὸ ἰχθύν· καὶ ὁ ἰχθὺς γνωρίσας τὴν σκέψιν ταύτην (β), ὡς νικητὰ τῶν πολεμίων πόλεων, παρουσιάσθη ἀμέσως ἔχων τὸ κέρα, ὡς ἄριστε τῶν υἱῶν τοῦ Βαράτα.

38. Ὁ Μανουὶς ἰδὼν τὸν ἰχθύν, ὃ ἡγεμὼν τῶν ἀπογόνων τοῦ Μανουὶ! πλέοντα ἐν τοῖς μεγάλοις ὕδασι τοῦ Ὠκεανοῦ, φέροντα κέρα καὶ ἔχοντα τὴν μορφήν, ἣν προσέειπε,

39. Τότε ὁ Μανουὶς προσέδεσε σχοινίον εἰς τὸ κέρα, ὅπερ ὁ ἰχθὺς ἔφερεν ἐν τῇ κεφαλῇ, ὃ ἡγεμὼν τῶν ἀπογόνων τοῦ Μανουὶ!

40. Ὁ ἰχθὺς προσδεθεὶς διὰ τοῦ σχοινοῦ τούτου, ὃ νικητὰ τῶν πόλεων τῶν πολεμίων! ἔσυσε μετὰ μεγάλης ταχύτητος τὸ πλοῖον ἐπὶ τῶν ὑδάτων τοῦ Ὠκεανοῦ.

41. Ὁ ἄρχων τῶν ἀνθρώπων διέπλευσεν οὕτως ἐπὶ τοῦ πλοίου του τὴν θάλασσαν, ἥτις ἦτο ὡς χορεύουσα μετὰ τῶν κινουμένων κυμάτων καὶ ὡς μαινομένη μετὰ τῶν ὑδάτων τῆς.

42. Βασανιζόμενον ἐκ τῶν βιαιῶν κυμάτων τὸ πλοῖον ἐκλονίζετο ἐκ τῶν μεγάλων κλυδῶνων, ἐκλονίζετο ὡς γυνὴ μεθύουσα.

43. Οὔτε ἡ γῆ, οὔτε τοῦ οὐρανοῦ αἱ χῶραι, οὔτε τὸ ἐν αὐτοῖς διάστημα ἦταν πλέον ὁρατὰ (γ), τὸ πᾶν ἦσαν ὕδατα, τὸ διάστημα καὶ ὁ οὐρανός, ὡς ἄρχον τῶν ἀνθρώπων!

44. Ἐν μέσῳ τῶν οὕτω πνιγομένων ἀνθρώπων, ὃ

τραὶ καὶ οἱ Βαῖσσαι δυνάμενοι ν' ἀναγινώσκωσι τὰ ἱερὰ βιβλία καὶ νὰ μετέχωσι τῶν θυσιῶν, λέγονται ὅτι γεννῶνται δις, τουτέστιν ἀναγεννῶνται.

(α) «Καὶ ἐπληθύνθη τὸ ὕδωρ καὶ ἐπῆρε τὴν κιβωτὸν καὶ ὑψώθη ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ἐπεκράτει τὸ ὕδωρ καὶ ἐπληθύνετο σφόδρα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐπεφέρετο ἡ κιβωτὸς ἐπὶ τὸ πᾶν τοῦ ὕδατος.» (Γεν. 7', 17, 18.)

(β) Καὶ ἐμνήσθη ὁ Θεὸς τοῦ Νῶε.» (αὐτόθ. η', 1).

(γ) «Τὸ δὲ ὕδωρ ἐπεκράτει σφόδρα σφόδρα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπεκάλυψε πάντα τὰ ὄρη τὰ ὑψηλά.» (Γεν. 7', 19).